

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Miliczu z dnia 12 grudnia 2017r. sygn.akt II K. 108/16 uznano oskarżonego M. B. za winnego tego, że w dniu 1 stycznia 2016r. ok.godz.1:30 w nocy podczas zabawy sylwestrowej w świetlicy wiejskiej w P. gmina K., w wyniku przemocy fizycznej dokonał uszkodzenia ciała oskarżyciela prywatnego M. J. w ten sposób, że bez żadnego powodu uderzył go pięścią w twarz co spowodowało u niego stłuczenie małżowiny usznej lewej z drobną raną pod lewym okiem jednocześnie naruszając czynności narządów jego ciała na czas poniżej 7 dni tj.czynu z art.156§2 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzono mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.

Nadto, na podstawie art..46§1 kk orzeczono wobec oskarżonego M. B. obowiązek naprawienia szkody oraz zadośćuczynienie za doznaną krzywdę na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 1954 zł a także obciążono tego oskarżonego kosztami procesu należnymi oskarżycielowi prywatnemu oraz Skarbowi Państwa.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez obrońcę oskarżonego M. B., który zarzucił wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia a także rażącą obrazę przepisów postępowania w szczególności art.7 kpk oraz 5§2 kpk.

Stawiając powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Ustosunkowani się przez Sąd Odwoławczy do treści zaskarżonego wyroku i związaną z nim argumentacją przedstawioną przez Sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu rozstrzygnięcia nie jest niestety możliwe z uwagi na oczywiste i zarazem rażące błędy dotyczące zarówno przedmiotowego zajścia jak i też w konsekwencji przesłanek jakie legły u podstaw wymiaru kary.

Błędy te przy tym nie mogą być sprostowane w toku postępowania odwoławczego albowiem w sposób rażący wykraczają poza granice „oczywistej omyłki pisarskiej”.

I tak, na karcie 158 (strona 1 uzasadnienia wyroku) zawarto stwierdzenie, iż to (...) nie pozwalał jej (żonie oskarżonego) na pełne otwarcie drzwi i w pewnej chwili gwałtownie popchnął je celem zamknięcia”, gdy tymczasem pokrzywdzony oskarżyciel prywatny ma na imię M., co w oczywisty sposób koliduje z ustaleniami faktycznymi Sądu Orzekającego.

Na karcie 158 odwrót, odnotowano z kolei iż oskarżony M. B. „był uprzednio wielokrotnie karany”, co pozostaje w zgodności z kartą karną (k.117-119), aczkolwiek treść opisanych tam wyroków sugeruje, iż mogło tu dojść już do zatarcia skazania, czego Sąd Rejonowy w ogóle nie brał pod uwagę.

Tymczasem na stronie 6 uzasadnienia wyroku Sąd Rejonowy z kolei stwierdził, iż „na niekorzyść oskarżonego w sprawie przyjęć należało jego uprzednią niekaralność” ,co stanowi wysoce dyskusyjną tezę na tle dotychczasowego orzecznictwa sądowego.

Zdaniem Sądu Okręgowego, niezależnie od opisanej wyżej sprzeczności odnośnie karalności oskarżonego za pozbawioną racji uznać należy także optującą za tym argumentację jakoby osoba nie karana „powinna bardziej refleksyjnie podchodzić do sposobu wyjaśniania nawet najtrudniejszych sytuacji życiowych”, co jest nie tylko mało zrozumiałe ale i sprzeczne z zasadami logiki, gdyż idąc dalej tym tokiem rozumowania osoba karana byłaby z tego obowiązku zwolniona(!).

W tym miejscu należy w związku z tym uznać, iż Sąd Rejonowy winien ponownie rozpoznać sporną sprawę wyjaśniając wskazane przez Sąd Okręgowy uchybienia i w razie uznania sprawstwa i winy oskarżonego i jego

ewentualnej niekaralności rozważyć w pierwszej kolejności to, czy cele orzeczenia zostały by dostatecznie spełnione przy warunkowym umorzeniu postępowania, z pominięciem kary, albowiem wynika to wprost z treści art. 53 i 66 kk dotyczących zasad wymiaru kary i środków probacyjnych.

Na marginesie jedynie Sąd Okręgowy zauważa, iż orzeczenie o wysokości kosztów należnych Skarbowi Państwa nie znajduje oparcia w przepisach kpk, albowiem oskarżyciel posiłkowy wpłacił kwotę 300 zł tytułem zryczałtowanej równowartości kosztów postępowania, zaś w tej sytuacji Skarb Państwa winien otrzymać jedynie ewentualną opłatę od wymierzonej kary grzywny

Z tych też względów postanowiono jak na wstępie.